

Farní list

SUŠICE, PETROVICE, SVOJŠICE, KOLINEC, MLÁZOVY, BUDĚTICE, RABÍ, ALBRECHTICE,
KAŠPERSKÉ HORY, REJŠTEJN, SRNÍ, HARTMANICE, DOBRÁ VODA, MOUŘENEC, DLOUHÁ VES

DUBEN
VELIKONOČNÍ DOBA; POUŤ V KLÁŠTEŘE

č. 4 / 2016 (138)

VELIKONOCE

Velikonoční triduum začíná Zeleným čtvrtkem, kdy Pán Ježíš slaví poslední večeři se svými učedníky a pokračuje Velkým pátkem, kdy si připomínáme Jeho utrpení a smrt na kříži; pak nastane velké ticho Bílé soboty, v den, kdy Ježíš ležel v hrobě.

Ticho je vzácné v naší přehlučené společnosti. Žijeme v době, kdy se většina lidí bez diáře neobejde. Dokonce děti trpí zahlcením aktivit a otročí chytrým telefonům. I duchodci si stěžují, že nemají čas. Žijeme v době zaneprázdněnosti. A čím? Výběrem z nesčetných možností trávení času, které se nám nabízí. Hluk převálcuje hlas ticha, které nás sice také volá, ale něžně: nezapomeň, je potřeba odpočívat od shonu, rozjímat prožité, vnitřně zpracovat zažité, rozlišovat podstatné od pomíjivého. Ticho prospívá zralému člověku. Cítí se po psychické a tělesné stránce

lépe, silnější, odolnější. Má vyváženější sebevědomí a jeho rozlišovací schopnosti nezávisí na jeho intuici. „Je jako strom zasazený u tekoucí vody, který dává své ovoce v pravý čas, jemuž listí neuvadá. Vše, co podnikne, se zdaří.“ (Žalm 1) Je tvůrčí a svou kreativitou inspiruje své okolí.

Bílá sobota je den ticha. To neznamená, že se nic neděje. Vždyť jsme v očekávání velkých událostí. Prožíváme určité vnitřní chvění, které nás naplňuje radostí. Očekáváme Toho, který přichází. Je potřeba trpělivosti a vytrvalosti. Čekání v tichosti probíhajícího dne, obklopení většinovým postojem „Proč? Na co? Na to mám čekat? Proč už nemůžeme začít teď?“

Mnoho lidí vědomě či nevědomky ticho nesnáší. Možná zjišťují, že jim není příjemné se sebou samotnými přebývat, protože v tichu kromě sebe nikoho nevnímají. Ale my křesťané víme, že v tom tichu rozhodně Někdo je. Musíme vyčkat, soustředit se, být vnímaví. V tichu potřebujeme bdělé a otevřené srdce. Ježíš nám radí, abychom se cvičili v takovém postoji: Vejdí do komůrky svého srdce, zavři dveře a obrať se k Bohu, který je v Tobě přítomen, ve skrytosti, a On, který vidí to, co je skryté, ti odpoví; sice jinak, než si představuješ, ale věř, že vaše setkání nebude bez odměny. (srov. Mt 6,6)

A tak po tichu Bílé soboty nastane očekávané: slavnost světla, radostně zvučící zvony a zpěv aleluja, slavnost Kristova vzkříšení. On žije, nejsme sami.

P. Tomas

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

Ve dnech od 4. do 6. března 2016 probíhala v sušickém kapucínském klášteře duchovní obnova pro mládež vedená sestrami sv. Alžběty. Sešlo se nás šest děvčat a dvě sestry.

Obnova začala v pátek večer seznamováním večeri. Poté nás čekalo seznámení s hlavním tématem obnovy, jímž bylo milosrdenství. Sobotu jsme začaly ranními chválami a mší svatou v klášterním kostele. Následovala snídaně a po ní povídání o milosrdenství a s ním souvisejícím odpuštění. Po obědě jsme měli asi dvě hodiny možnost připravit se na svátost smíření nebo si odpočinout

před křížovou cestou na Andělíček. Během cesty vedla každá z nás jedno či dvě zastavení. Po návratu do kláštera čekala některé z nás svátost smíření, po níž pro nás byla připravena další část tématu, a sice „Milosrdný jako Otec“, během které jsme si rozebraly logo ke Svatému roku milosrdenství. Následně jsme se sešly na večeri a poté v refektáři, kde jsme shlédly film o sv. Faustyně Kowalské. V neděli ráno jsme šly na mši svatou do kostela sv. Václava. Podstatnou část soboty jsme strávily mlčením, které se nenuceně promítlo i do nedělní snídaně. Před obědem jsme se naposledy sešly v „krbovce“ ke zhodnocení celé obnovy. Tam nás čekalo malé překvapení v podobě křížku, několika tematických obrázků a velikonočního přání. Po obědě jsme se postupně rozjely do svých domovů.

I přes malý počet účastnic byla obnova pro všechny velikým duchovním obohacením a už teď se těšíme, až se bude konat další. Třeba adventní.

Kristýna Páchová a Karolína Fotrová

VÍŤA MARČÍK A MORAVSKÉ PAŠIJE

Život byl dřív jednodušší, protože byl složitý. Dnes je to naopak. Život je složitý, protože se všechno snažíme zjednodušit. Před časem mne Tomas van Zavrel, náš kaplan, pozval na představení moravského rodáka žijícího v jihočeských Drahotěšicích, a to na Moravské pašije.

Byl to Víťa Marčík, nekonvenční divadelník a herec, který objíždí Čechy se svými příbuznými, svými hrami a svými kulisami. Tentokrát s ním účinkoval i jeho syn, Víťa Marčík ml., který působil velice charismatickým zjevem a dojmem.

Nevím však, co bych řekl k ději. Nějak mi trochu unikl. Nejprve se přišel p. Víťa podívat na podium a promluvil k divákům něco v tom smyslu, proč dnešní lidi

nezajímají Velikonoce. Že mu často připadají jako jiný den. A přitom jsou tak důležité!

Poté začalo samo divadlo. Pochopil jsem, že šlo o jakéhosi mladého chlapce (kterého ovšem ztělesňoval p. Víťa st.) někdy v 17. stol., který se potkal s Kristem. P. Víťa mluvil o své mamince i o ďáblu, kterého měl patrně ztělesňovat Víťa ml., neboť ho stále ponoukal a působil dojmem dnešní konzumní společnosti.

Pak se mi zdálo, že mluvil Ježíš. (Hovořil ovšem opět ústy p. Víti). Vyprávěl mi a maloval barvami na mapu Jeruzaléma i Palestiny o tom, co prožil a co my křesťané tak dobře známe. Nakonec nám p. Víťa st. ukázal na křídla ze dvou stěžňů a

rozpůlené rybářské sítě, které měl uvázané na rozbitý kříž. Jak symbolické pro dnešní dobu!

Přiznám se, že jsem měl trochu strach, když balancoval na podstavci Božích muk. Měl jsem pocit, že ho brzy přivítáme v 1. řadě, ale ustál to! Jak je důležité se spolehnout na Ježíše!!!

Pan Marčík působil dojmem apoštola, trochu poustevníka a trochu člověka se srdcem na dlani, nikolivěk však hloupého. Je zvláštní, jak může někdy divadelní kus TNOUT DO ŽIVÉHO ...

Náš pohled asi nikdy nebude úplný (to nechme na Pánu Bohu), přesto jsem byl rád, že jsem u toho byl. Kino bylo takřka plné a lidé (myslím?!) odcházeli spokojeni. I já.

Milan Kotál

KAPLIČKY NA POKRAČOVÁNÍ – JIŘIČNÁ: KAPLE SV. ANNY

První dochovaná zmínka o Jiříčné pochází z roku 1413. Jiříčný či Jiříčná byla v té době rozdělena na dvě části. Jednu část nabývá Oldřich Babka z Kvasejovic a druhou část Oldřich z Miloňovic. V obou případech se jednalo o drobnou šlechtu – vladyku a rytíře. Ve

2. pol. 15. století jsou jako majitelé zmiňováni Cílové ze Svojsic. Dále Jiříčná přechází do držení Jana Sylvestera Mlázovského a ten ji pravděpodobně roku 1571 prodal Jiříku Harantovi z Polžic a Bezdržic. Dalšími majiteli Jiříčné jsou Vidršpergárové z Videršperka a poté se jako majitelé velmi rychle střídají různé šlechtické a měšťanské rody.

V roce 1717 kupuje Jiříčnou Jan Hynek Wiedersberg,

který byl císařský rada, zemský soudce a hejtman pražského hradu. Jeho manželka se jmenovala Maxmiliána Veronika. Ten získává z Vatikánu zvláštní papežskou bulu, jíž se povolovala nová úprava místní kaple. Dne 9. října 1722 byla nově upravená kaple slavnostně vysvěcena a zasvěcena svaté Anně. K této příležitosti vytvořil tehdejší mistr českého baroka Ignác Raab oltární obraz právě sv. Anny. V roce 1860 kupují statek Abelovi, kteří k němu připojují velkostatek Kojšice. Takto

rozšířený velkostatek koupil v roce 1890 JUDr. Emanuel Foster. Tato rodina držela Jiříčnou do roku 1945. Poslední z tohoto rodu, Jiří Heintschel (manželka rozená Fosterová) se v roce 1938 přihlásil k německé národnosti a aktivně prosazoval nacistickou ideologii. Po válce byl odsouzen k trestu smrti.

V roce 1942 vypukl na statku, který v té době zásoboval německý wehrmacht, veliký požár. Zbyly jen holé zdi. Gestapo vyšetřovalo děti, které si na statku hrály. Čtyřletému J.

V. byla nabídnuta foukací harmonika a on se přiznal. Skončil v lágru a před plynovou komorou jej zachránily blonděné vlasy. Byl dán na převýchovu a po válce se vrátil. V roce 1949 byl velkostatek rozparcelován mezi obyvatele Jiříčné. Záhy ale začala socialistická éra a majetek byl lidem opět odebrán... Začalo 40-ti leté chátrání...

Teprve po listopadu 1989 a po opětovném prodeji dalším majitelům došlo k rekonstrukci a k záchraně většiny budov bývalého velkostatku. Kaple sv. Anny byla opravena a znovuvysvěcena v létě roku 2013. Na hlavním oltáři v kapli je obraz Piety Přeštické. V kapli je také pěkná křížová cesta a obraz Panny Marie Klatovské. V záznamech je uvedeno, že po všechny budoucí časy je péčí o kapli pověřen majitel zámku v Jiříčné.

Příště: Loučová – kaple Panny Marie.

Václav Pikeš

SLAVNOST PANNY MARIE BOLESTNÉ S UDĚLOVÁNÍM SVÁTOSTI NEMOCNÝCH

10. dubna 2016

V návaznosti na starobylou tradici jsou všichni zváni o třetí neděli velikonoční, tedy týden po Neděli Božího milosrdenství, k oslavě

Panny Marie

Bolestné (Sušické). Přidáme se tak k zástupům poutníků, kteří po staletí přicházeli k milostnému obrazu Naší Paní, aby složili tíži svou i nesnáze druhých do rukou Matky, která zakusila plnost sedmera bolu. Ona, se svým synem nerozlučně spojena v jeho utrpení, podílí se i na

Vítězství jeho Veliké noci, a proto jako Hvězda jitřní mocně vyprošuje světlo milosrdenství těm, kdo se ocitají v jakýchkoliv temnotách.

V **neděli 10. dubna** budou tudíž mše sv. v klášterním kostele, a to v 7:30, 10:00 a 18:00. Mši svatou v **10:00** přislíbil celebrovat **o. biskup Pavel**, který na znamení blízkosti Boží, Panny Marie a církve trpícím, bude i s dalšími kněžími udělovat **svátost pomazání nemocných**.

Pro Boží posilu v každodenním putování nám všem slouží především eucharistie a také pravidelné slavení svátosti smíření. Vedle toho také třeba svátostiny, různé obřady... Pomazání nemocných, jak se občas někdo obává, není jen pro ty, kdo jsou v bezvědomí a mají za chvíli zemřít.

„Svátostné pomazání má se udělovat se vsí péčí /už/ těm věřícím, kteří nebezpečně chřadnou nemocí nebo stářím... Starým lidem, jejichž síly značně ochabují, je možno udělit svátostné pomazání, i když není vidět nějakou nebezpečnou nemoc“ (viz *Obřady pomazání nemocných*). Základním účinkem svátosti nemocných je dar útěchy, pokoje a odvahy, aby člověk překonal potíže, které nemoc nebo stáří působí; obnovuje víru v Boha, posiluje proti pokušení malomyslnosti a úzkosti ze smrti, a je-li to pro spásu prospěšné, uzdravuje i tělo. A to není výjimečné! Pokud možno, měl by být člověk před tím vyzpovídáný.

Drazí nemocní, toužíte-li po milosti této svátosti a chcete ji přijmout o slavnosti Panny Marie i Vaší, nahlaste se, prosím, do 5. dubna, kvůli organizaci u kapucínů.

Kdo si přejete zmíněnou svátost přijmout a nebudete se moci dostavit, dejte to bez obav vědět kterémukoliv knězi a ve vhodný čas, nejspíše v týdnu po slavnosti, Vás rádi navštívíme i s požehnáním o. biskupa, nástupce apoštolů.

K některým potřebným, kteří dokud mohli, chodívali do kostela, se toto pozvání možná ani nedostane pro omezený kontakt s farností. K jiným možná proto, že se víře svého mládí vzdálili, nebo k jiným proto, že ve svém utrpení o skutečné Naději ještě nevědí. Zde je pole pro Vás, zdravější, poohlédnout se ve svém okolí, kdo by uvítal službu církve a zprostředkovat ji. Díky předem za Váš

apoštolát milosrdenství!

Panna Maria Bolestná ať nám všem vyprošuje mocnou útěchu z Kristova Kříže a Vzkříšení!

Br. Kryštof

PŮST CHLAPŮ

Následovala bohoslužba slova.

Letošní půst chlapů jsme se více zabývali třetí, a možná svým způsobem nejméně čitelnou, božskou osobou a jejím působením. Postupně jsme prošli profil křesťana, dary Ducha propojené s milostí posvěcující, blahoslavenství (Mt 5), dary Ducha svatého (Iz 11,2), které jsme dostali ve křtu, ovoce Ducha svatého (Gal 5,22) a charismata, která Bůh dává ke službě druhým. Nově bylo do postu chlapů přidáno také sdílení ve dvojicích na

Podobně jako v loňské době postní, i v té letošní proběhl půst chlapů. Počet účastníků se pohyboval mezi 15 – 30 muži. Program byl strukturově podobný jako v předešlém roce – od 4:45 do 5:15 probíhala tichá adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí. Poté následovaly ranní chvály a začátek mše svaté. V rámci úkonu kajícího byl 20 minutový "stánek setkání" – tedy prostor pro rozjímání na textem evangelia.

různá duchovní témata. Poslední setkání pak bylo zaměřeno na rozpoznání vlastních obdarování a charismat. Na závěr mše svaté jsme zpívali Svatováclavský chorál a poté se přesouvali na faru, kde pokračoval půst chlapů populárním agapé z darů, které chlapi přinesli.

Půst chlapů byl opět velmi inspirující. Pevně věřím, že se mnohé plody tohoto setkávání ještě projeví.

Marek Novák

POSTNÍ DOBA S DĚTMI - FOTOREPORTÁŽ

První svátost smíření dětí v kostele sv. Václava v Sušici 4. března.

Křížová cesta v hodinách náboženství na ZŠ Dlouhá Ves a ZŠ Hrádek.

Křížová cesta pro děti s rodiči na Andělíčec 18. března.

Misijní jarmark – poděkování

13. března na 5. neděli postní se uskutečnil již tradiční misijní jarmark před děkanským kostelem v Sušici. Díky vám všem, kteří jste se do této akce zapojili, jsme vybrali krásných 6 600,- Kč. Peníze byly zaslány na účet Papežského misijního díla, které pomáhá svými projekty dětem v nejchudších oblastech světa.

Šárka Šmídlová

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

Přijde dítě za maminkou a ptá se:
"Maminko, proč máš tak hebké ruce?"
"Protože nádobí myje tatínek ..."

Výlet pro rodiny

sobota 23. dubna

modlitba
sdílení
zábava
grilování

Program pro muže, ženy
i děti z našich farností

od 09:00 na DCŽM Ktiš
Program pro mládež již od pátku 22. dubna

Informace a přihlášky:
Marek Novák, 732 314 620
hwest@seznam.cz

Setkání rodin

klášter kapucínů v Sušici

17. dubna

děti mají vlastní program

POJETÍ RODINY V KŘESŤANSTVÍ A V ISLÁMU

Přednášející: Lukáš Lhoťan

Info: manželé Jáchimovi

724727823

terezajachimova@seznam.cz

09.00 Mše svatá pro rodiny

kostel sv. Václava

11.00 Promluva

klášter (zadní vchod)

12.00 Oběd z vlastních zásob

13.00 Diskuzní skupiny

14.00 Společné modlitba

15.00 Závěrečné požehnání

CHYSTÁ SE

- Po 28. 3. **Strašín:** 11.00 **poutní mše sv.** – mons. Adolf Pintíř; sušický chrámový sbor
15.00 pobožnost a **koncert** Pěveckého spolku Prácheň Horažďovice
- Po 4. 4. 19.00 klášter: začíná **seminář Život v Duchu** – vede P. Tomas
- So 9. 4. 11.00 **Hůrka:** poutní mše sv. – vikář P. Slávek Holý
- Ne 10. 4. **poutní slavnost Panny Marie Bolestné** v klášteře – viz článek P. Kryštofa
- Ne 24. 4. 9.00 **křest Karla Jáchima** při mši sv. s rodinami a odpoledne pohoštění pro celou farnost. Jste srdečně zváni!
11.00 **koncert dětských sborů** v kostele sv. Václava
- So 30. 4. Plzeň: **biskupské svěcení mons. Tomáše Holuba**
- Ne 1. 5. začíná letní sezona na Andělíčku – každý čtvrtek mše sv. v 18.00 hod.
- So 7. 5. **setkání pěveckých sborů** – koncerty na Andělíčku, v děkanském kostele ...
- Ne 8. 5. 15.30 **muzikál Gedeón** v podání amatérského divadla Spojené farnosti
- Ne 15. 5. 10.00 **křest dospělých a biřmování** – mše sv. s biskupem Pavlem Posádem
11.00 **Nepomuk: hlavní poutní mše sv.**
sbírka na potřeby diecéze
- So 18. 6. zájezd **do Norimberka** u příležitosti **700. výročí narození Otce vlasti Karla IV.**
– odjezd 6.00, návrat večer; cena 500,- Kč, info: V. Volenec (604 403 269; v.volenec@gmail.com); A. Pintíř (603 512 084; A.Pintir@seznam.cz)

Vydává Římskokatolická farnost Sušice, Bašta 54, 342 01 Sušice, tel. 376 523 368

e-mail: farnostsusice@seznam.cz; <http://www.farnostsusice.cz>

Redaktor: Bc. Jiří Kopelent, e-mail: jirkakopelent@seznam.cz;

případné příspěvky pošlete do 22. 4. (uzávěrka dalšího čísla)